

FARNÍČEK

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
3. ROČNÍK - ČÍSLO 27 - DUBEN 2005

Duchovní slovo

Důvodem naší velikonoční radosti je víra, že Pán Ježíš vstal mrtvých a je mezi námi živý. Druhá velikonoční neděle je neodmyslitelně spojena s postavou apoštola Tomáše. Přes mnohá svědectví o živém Pánu měl sv. Tomáš stále před sebou tragédii Golgoty, kterou určitě pozoroval, když ne z bezprostřední blízkosti, tak jistě z uctivé vzdálenosti. Touto událostí byl vnitřně velmi otřesen. Měl ji stále před svými očima. Nemohl jen tak lehce uvěřit tomu, co druzí říkali. Možná, že ho také mrzela jeho nepřítomnost ve Večeřadle, když Pán Ježíš zmrtvýchvstalý přišel mezi apoštoly.

Pán Ježíš při setkání s ním jej sice trochu napomíná, ale přesto vychází vstříc jeho přání. Dotknout se a vidět. Nevíme, co všechno Tomáš udělal, když Pána spatřil. Zda se ho dotkl a nebo vložil svůj prst do Kristových ran. Víme však z evangelia, že „viděl člověka a vyznal svou víru v Boha.“ To jeho vyznání „Pán můj a Bůh můj!“ je hluboce vepsáno do srdcí mnohých věřících. Můžeme se tato slova modlit soukromě, potichu při pozdvihování ve mši svaté.

První Tomášovy pochybnosti velmi pomohly upevnit víru mnohých křesťanů, kteří později uvěřili. Svátý Řehoř Veliký v jedné své homilii říká, že to nebyla náhoda, když Tomáš nebyl přítomen ve Večeřadle. „Bylo to řízení Boží prozřetelnosti. Byl to projev Boží laskavosti, aby ten učedník, který pochyboval, vyléčil v nás samých rány našich pochybností a naší nevěry... tímto způsobem se pochybující apoštol stal svědkem skutečného zmrtvýchvstání.

Přeji Vám všem živou víru ve vzkříšeného Pána a také skutečnou radost ze svědectví, které o Něm můžeme všichni společně nebo jednotlivě vydávat v dnešním světě. Opravdové prožívání velikonoční radosti do dalších dnů všem ze srdce přeje a k tomu žehná

otec Emil

Poselství papeže Jana Pavla II. k letošním Velikonocím

*Nebojte se! Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo,
z něhož by člověk mohl a musel mít strach.*

*Nebojte se toho, co jste sami vytvořili, nebojte se ani všeho,
co člověk vyrobil a čím je den ode dne více ohrožován!*

A konečně, nebojte se sami sebe!

*Kristus po svém zmrtvýchvstání řekl apoštolům a ženám: „Nebojte se!“
Tato slova potřebujeme dnes možná více, než kdy jindy.*

*Je nutné, aby zesílila jistota, že existuje ten, kdo drží v rukou osudy tohoto
pomíjivého světa, kdo má v rukou klíče od smrti a podsvětí, kdo je alfou i omegou.*

A tento někdo je Lásky... Jen on se může plně zaručit za slova „Nebojte se!“.

Naše poutní místa Svatý Kopeček u Olomouce

Baziliku, zasvěcenou Panně Marii, najdete snadno. Nachází se asi 8 km severovýchodně od Olomouce. V Chvalkovicích (místní část Olomouce) odbočíte doprava na Svätý Kopeček, který je díky své poloze (382 m n.m.) už zdaleka dobře viditelný.

HISTORIE A POPIS POUTNÍHO MÍSTA

Vznik tohoto poutního místa je spojen se jménem zámožného olomouckého obchodníka s vínem Jana Andryška (žil v letech 1595 - 1673), který slíbil postavit na kopci nad Olomoucí, tehdy zvaném Svatá hora, kapli. Legenda říká, že při vyhledávání místa pro budoucí kapli přišel na pahorek podobající se místu, na němž se mu Matka Boží zjevila ve snu. Výstavbou kaple (vysvěcené r. 1633), postavené na pozemku premonstrátského opatství Klášterní Hradisko u Olomouce, začíná trvalé sepětí budoucího poutního místa s premonstrátskou řeholní komunitou, která zde působila od r. 1151. Klášter byl na tomto místě založen v r. 1078 olomouckým úředním knížetem Otou Sličným a do r. 1149 zde byli břevnovští benediktini.

O nynějším milostném obrazu Panny Marie vypráví legenda, že poustevník, který byl ustanoven službou u kaple, byl probuzen líbezným zpěvem poutníků, kteří v kapli položili na oltář mariánský obraz a pak zmizeli.

Ve třicetileté válce byla kaple zničena, později však byla obnovena. Pro narůstající počet poutníků vybudovali premonstráti z Hradiska v letech 1669 - 79 nový prostorný kostel podle návrhu vlašského architekta Giovanniho Pietra Tencally.

Uzavřený poutní areál na Svatém Kopečku se skládá z chrámu titulu Navštívení Panny Marie a z obytných a účelových budov – ambitů s kaplí – a je cenným barokním dílem 17. a počátku 18. stol. Celková hloubka areálu je kolem 70 metrů. Chránové průčelí spolu s bočními křídly (celková délka 97 m) vytváří architektonicky velice působivý celek a má bohatou sochařskou výzdobu.

Svatý Kopeček patří svou polohou, architekturou a výtvarnou výzdobou mezi mimořádně zdařilé barokní stavby, je dílem mnoha umělců nejenom zahraničních, ale i řady umělců moravských.

Poutní místo zažívalo ve své historii období rozkvětu i úpadku. Při osvobození Olomouce v květnu 1945 chrám hořel, ale našťastí neshořel. Podařilo se jej zachránit a obnovit věže a vnější chránovou fasádu. V roce 1950 byli premonstráti odvečeni a vrátili se sem až 11. února 1990.

Po roce 1989 následovaly významné události – chrám byl poctěn titulem „bazilika minor“ a v roce 1995 navštívil Sv. Kopeček papež Jan Pavel II. a setkal se zde s mládeží.

POUTĚ

- ❖ na svátek Navštívení Panny Marie (31. 5.)
- ❖ v neděli po svátku Nanebevzetí Panny Marie (15. 8.) a následující pondělí a úterý
- ❖ poslední neděle v říjnu

DUCHOVNÍ SPRÁVA

Římskokatolická farnost, Sadové nám. č. 1, Olomouc – Svatý Kopeček.

E-mail: svkopecek@volny.cz

Více informací o Svatém Kopečku najdete na internetové adrese

www.ado.cz/poutni/kopecek/kopecek.htm

Pout' k Panně Marii Lourdské (ze vzpomínek paní Zálahové)

pokračování – 2. část

Třetí den našeho putování jsme se probudili osvěženi do krásného slunečného dne. Společně s brněnskými poutníky jsme se zúčastnili mše svaté, kterou sloužil P. Václav Sloup. Po rozloučení s Pannou Marií La Salettskou sjíždíme z hor opět do údolí a před námi je dlouhá cesta, protože do večera musíme dorazit až do Lour. Malá porucha na autobuse nás stála neplánovanou dvouhodinovou pauzu, ale řidiči byli šikovní, všechno opravili a my jsme mohli jet dál.

Byla už tma, když jsme dorazili do Lour. Ubytování jsme měli většinou po třech. V noci přišla bouřka, která postupně přešla v celodenní dešť. Ale mám pláštěnku a dobré boty, takže se nemám čeho bát. Po snídani konečně odcházíme k Panně Marii Lourdské. Radost, že jsem i já mohla navštívit tohle krásné a jedinečné poutní místo, je velká.

Mši sv. za nás poutníky sloužil brněnský pan farář – sice jiný než v La Salette, ale opět česky.

Potom procházíme chrámem, kde zrovna probíhá mše v latině. Prohlížíme si mozaikové obrazy znázorňující všechna tajemství svatého růžence. Pomalu přicházíme k jeskyni, kde se Panna Maria zjevila svaté Bernardettě – tehdy ještě pasače ovcí (bylo to v roce 1858). Všude je ohromné množství poutníků z celého světa. Jdeme až k soše Panny Marie – celá skála (jeskyně) je hladká od doteků lidí, kteří sem přicházejí prosit s důvěrou o své uzdravení.

Po obědě máme sraz k růžencové pobožnosti – společně se modlíme. Venku stále hustě prší a tak se ještě zúčastňujeme přímluvných modliteb vozičkářů dole v kryptě, která je tak obrovská, že se sem vejde až několik tisíc lidí. Prohlížíme si světelnou křížovou cestu, muzeum svaté Terezie a potom už jdeme domů – vždyť zítra je taky den...

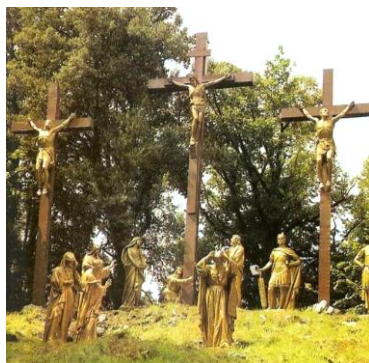
Ráno (pátý den) začínáme opět mší svatou v kapli svatého Michaela. Dnes je pro nás připraveno video o svaté Bernardettě. Následuje cesta k jeskyni, kde čekáme na koupel. Voda je ledová a je to šok, ale potom přichází nezapomenutelný blažený pocit.

V dalším programu je křížová cesta – opravdu velkolepá, umělecké dílo z bronzu. Konečně se taky zlepšilo počasí, takže se můžeme zúčastnit i průvodu vozičkářů.

pokračování příště

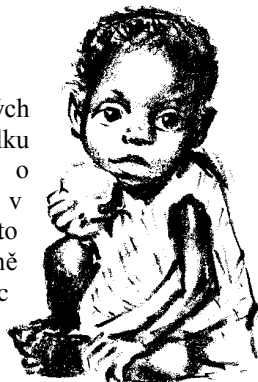
zpracoval -pn-

Fotografie z Lourd

Adopce na dálku

V polovině února jsme se dozvěděli, že jedno z fryštáckých adoptivních dětí, Sandra V. Fernandes, v adopci na dálku skončila. Začátkem března jsme dostali první informace o našem novém dítěti. Sedmiletý Anonan Prince D'Sa bydlí v Marakadě, má malého bratříčka a chce se stát doktorem. Je to veselý, aktivní chlapec, který se dobře učí. Chodí pravidelně do školy, je poslušný doma i ve škole. Baví ho divadlo, tanec a zpěv. Někdy trochu zlobí a pere se se svými vrstevníky. Rád sportuje a dívá se na televizi. Doma pomáhá, jak nejvíc může. Má rád zvířata a jeho oblíbeným jídlem je chapathi (připravuje se z pšeničné mouky) a dosa (jídlo z rýže). Otec je krejčí a maminka pracuje v zemědělství. Rodiče mají své děti moc rádi, záleží jim na jejich vzdělání a snaží se dětem ukazovat pravé hodnoty v životě.

Adresa pro dopisování s dítětem:

***C/O St. Ann's Konvent, Srov. Agatha Mary A.C., CVSC,
Mangalore, Karnataka State 575001, INDIA.***

Ještě si dovoluujeme zveřejnit závěrečné údaje naší poslední sbírky na adopci na dálku. Sběrka začala v září minulého roku, poslední dar převzala paní Konečná začátkem února.

Adoptivních rodičů máme ve Fryštáku 103, celkem jsme shromáždili **34 745,-**, po odeslání ročního příspěvku za sedm dětí 34 300,- Kč máme tedy základ pro další sbírku 445,- Kč.

Ještě jednou Vám děkujeme za podporu dětí, které žijí v pro nás nepředstavitelně chudých podmínkách. Společně můžeme jejich život změnit.

organizátoři sbírky

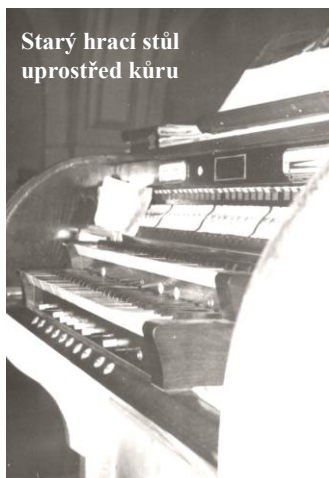

Z dějin naší farnosti

aneb jak vypadala fryštská farnost v minulých stoletích

20. KOSTEL – varhany (pokračování)

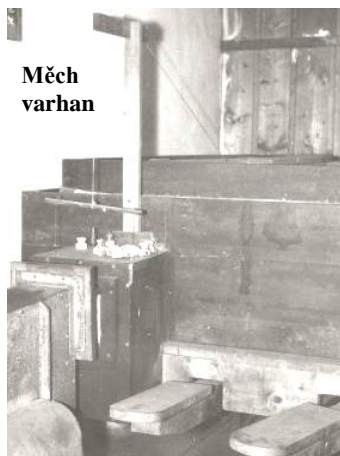
První velká oprava varhan

Starý hrací stůl
uprostřed kůru

Za zmínku stojí ještě plakátek, který se nachází ve farním archivu a informuje o koncertu duchovní hudby, jenž se konal v sobotu 25. října 1947 večer v našem kostele. Pořádala jej farnost pod záštitou Místní osvětové rady, Kostelního konkurenčního výboru a farního úřadu ve Fryštáku. Za varhany usedl Mistr B. A. Wiedermann – profesor Akademie muzických umění v Praze. Dále účinkovali členové Kostelního sboru ve Fryštáku, členové Pěvecko-hudebního spolku Dvořák ze Zlína, ochotníci hudebníci z Fryštáku a členové Symfonického orchestru n. p. Baťa ve Zlíně. Dirigentem byl Josef Fridrich – tehdejší ředitel kůru našeho kostela. Zazněla díla pro sbor, orchestr i varhany od známých autorů, např. Haydna, Mendelsoona, Beethovena, Mozarta, ale také od řady dalších méně známých skladatelů. Už jenom z těchto informací je vidět, že naše farnost byla v tehdejší době po stránce produkce duchovní hudby jistě velmi aktivní.

První velká oprava varhan se uskutečnila 20 let po jejich postavení – tedy v r. 1951. P. Piják ve farní kronice píše, že oprava byla nutná z toho důvodu, že některé píšťaly zněly samovolně a způsobovaly tak značné komplikace při hraní. Proto byly z varhan vymontovány obě vzdušnice a 14.9.1951 odeslány do firmy Jan Tuček v Kutné Hoře, kde měly být opraveny a také se měly vyměnit vadné membrány. Pro rok 1951 zůstaly tak varhany mimo provoz a hrálo se provizorně na harmonium. Varhany byly opět dány do pořádku následujícího roku – 1952 během prázdnin. Celkové náklady na opravu činily 55 000 Kč.

Měch
varhan

Vít Němec

Kostely na Valašsku

Nedávno se mi při návštěvě fryštácké knihovny dostala do rukou publikace rožnovského vydavatelství Public Art – od novináře a fotografa Mgr. Radovana Stoklasy nazvaná „Kostely na Valašsku“.

Hned při zběžném prolistování se mi zalíbila a rozhodl jsem se, že Vás, milí čtenáři Farničku, budu alespoň krátce informovat o knížce, která by se mohla např. stát pěkným a hodnotným dárkem za velmi příznivou cenu (fotografická publikace na křídovém papíře o 125 stranách totiž stojí pouhých 165,- korun).

Kniha je rozčleněna do několika kapitol, které mapují církevní stavby v několika oblastech Valaška – na Rožnovsku, Frenšátsku, Meziříčsku a Kelečsku, Vsetínsku, Hornolidečsku, Jižním Valašsku (Val. Klobouky a okolí), Zlínsku a Vizovicku (tedy i náš děkanát) a také na Podhostýnsku (včetně našeho nejnámějšího poutního místa svatého Hostýna).

Samozřejmě, že nechybí ani náš farní kostel svatého Mikuláše.

Celkem se tak podíváte na 110 míst, která jsou zmapována vždy v několika fotografiích a krátkém textu s historií i současností dané lokality.

V průvodním textu autor připomíná, že kniha mimo jiné ukazuje, jak je život prostých lidí na Valašsku úzce spojen s vírou a jak se tato místa stávají přirozeným cílem jejich cest.

Kostely a kaple však nejsou jen historickými památkami – jsou hlavně živým místem setkání a tím, co obyvatele obcí a měst vždy spojovalo a spojuje.

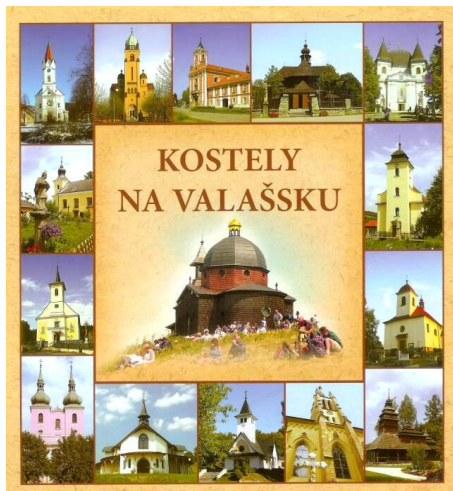
Důkazem je i fakt, že mnoho z těchto kostelů vzniklo v posledním období (po roce 1989) a na jejich výstavbě se finančně i svou prací podíleli právě prostí lidé z našeho regionu.

Kniha „Kostely na Valašsku“ si neklade žádné vznešené ani encyklopedické cíle. Je spíše než odbornou publikací souhrnem prostých faktů a hezkých fotografií, které vznikaly v průběhu roku 2004, kdy autor dané oblasti objel a zdokumentoval současný stav sakrálních staveb na Valašsku.

Publikaci si můžete v případě zájmu zakoupit ve fryštácké knihovně.

Několik kusů je k dispozici i na Městském úřadě ve Fryštáku a v neposlední řadě si ji budete moci objednat i na internetové adrese www.publishing-art.com.

V každém případě ji však doporučuji Vaší pozornosti.

-pn-

Ze života DISu

VELIKONOCE 2005

Ve dnech 23. - 27. března 2005 se v Domě Ignáce Stuchlého uskutečnila již tradiční akce s názvem „Velikonoce“. Jak název napovídá, akce byla zaměřena na aktivní prožití a hlubší pochopení nejdůležitějších křesťanských svátků. Letošní ročník byl navíc obohacený o křest a zároveň i biřmování dvou účastníků.

Ve středu se účastníci seznámili a poté měli možnost relaxovat a nabírat potřebné síly. Ve čtvrtek ráno síly rozhodně potřebovali – vyrazili totiž pomáhat potřebným lidem. Mše, sloužená na Zelený čtvrtek, se ještě konala poměrně standartním způsobem v kapli. Poté však události začaly nabírat rychlý spád. Po chutné večeři následovalo noční putování z Fryštáku přes zříceninu hradu Lukova do obce Kašava. Následoval zasloužený odpočinek v kašavské tělocvičně. Ráno, hned po snídani, se skupina vydala dále na cestu. Cílem bylo místo v lese nedaleko nad Kašavou, kde byly slaveny velkopáteční obřady. Terén, který tvořily bláto, sníh a kaluže vody, byl pro některé účastníky možná příliš obtížný, přesto jsme se nakonec nahoře sešli. Večer byla ve fryštáckém kostele možnost shlédnout pašije podané formou pantomimy. Divadlo se všem líbilo, a tak divadelníci sklidili zasloužený neustávající potlesk. Čas utekl jako voda a byla tady Bílá sobota, vyvrcholení nejen velikonočních svátků, ale i celé akce. Celý den se nesl ve znamení příprav na velikonoční vigílii – výzdoba kaple a sálu, zdobení svíček, příprava liturgie a mnoho dalších úkolů. Mše, jejíž součástí byl již zmiňovaný křest spojený s biřmováním, proběhla díky pečlivým přípravám bez problémů. Po mši vypukla oslava jednak křtů ale hlavně Ježíšova vzkříšení. V neděli ráno se jednotliví účastníci začali rozjíždět domů.

Na závěr nezbyvá než poděkovat všem, kdo se na akci jakkoliv podíleli: otci Františkovi, kuchařkám, členům realizačního týmu a v neposlední řadě samotným účastníkům.

Honza Pospíšilík

AKCE PRO NEJBLIŽŠÍ DOBU

- 15. - 17. 4. 24 hodin nadoraz** – Rollo rallye, Expedice Apalucha, Princezna Šin-šo, Le Mans, Skalní golf a mnoho dalších klasických her 24 hodin v kuse...
- 22. - 24. 4. Zachraň se, kdo můžeš III.** – třetí ročník alternativního tréninku laických záchranářů a záchranářek. Základy první pomoci, záchrana v terénu...
- 29. 4. - 1. 5. Belá** – sjíždění peřejí nespoutané tatranské řeky a večer termální koupaliště...
- 29. 4. - 1. 5. Podzemím a Podyjím** – průzkum v městském několikapatrovém podzemí a poté cesta údolím proti proudu řeky Dyje, krajinou rozbořených mlýnů a pozůstatků hraničních zátarasů – železné opony...
- 29. 4. - 1. 5. Nechcete žít sami?** – hledáš nové přátele a nevíš, jak na to? Tak přijed' k nám a zažiješ víkend naplněný pohybem, dialogem a novými zážitky...
- 6. - 8. 5. Jak nedostat přes hubu** – koktejl diplomacie, asertivity, sebepoznání a sebeobrany pro spokojenější život...

Více informací naleznete na internetové adrese www.disfrystak.cz.

Recenze na knihu Quo Vadis

Už delší dobu jsem hledala román, který by mě svým obsahem upoutal natolik, abych mohla prohlásit, že je to zatím nejlepší kniha, kterou znám. Našla jsem ho v Sienkiewiczově díle *Quo Vadis*. Děj se odehrává v době římského starověku a počátku křesťanství. Hlavní postavou je Petronius, římský šlechtic z urozeného rodu, intelektuální typ, kterému se přezdívalo „Soudce vkusu“. Dále pak Marcus Vinicius, císařův voják, hezký, atletický mladík a Petroniův přítel, jenž vzplane láskou ke křesťanské dívce Lygii, která ho posléze svou čistou láskou obrátí a přivede k Bohu. Mezi další postavy patří Chilonidés, zlý intrikán pocházející z římské chudiny, který svou vetřelostí nadprůměrnou inteligencí zavíní téměř všechny katastrofy. V Římě vládne krutý a marnivý císař Nero, chováním však spíše působí jako komediant a šašek. Nero nenávidí celý Řím, proto ho dá spálit a jako viníky označí právě křesťany. Ti jsou pak pronásledováni, krutě a bezcitně zabíjeni zvířaty v arénách, týráni nebo upáleni v Caesarových zahradách. Co mě nejvíc fascinovalo, byl způsob, jakým křesťané umírali. Vždy s nadějí a radostí ve tváři i v srdcích z očekávání setkání s Bohem. Na jejich tvářích bylo vidět opravdovou víru, jež uchvacovala římské občany, kteří se na smrt křesťanů přicházeli podívat. Quo vadis znamená v překladu „Kam jdeš? Kam kráčíš?“ Myslím, že autor na tuto otázku dokázal v příběhu odpovědět přesně.

Katka Jasenská

Církevně - liturgické okénko

Chtěla bych vědět, jak mohl Pán Ježíš vydržet čtyřicet dní bez vody a jídla. Děkuji za vysvětlení.

Eliška Němcová

Je psáno, že Pán Ježíš byl na poušti tolik dní a postil se. Také Mojžíš, než dostal Desatero, se čtyřicet dní postil. Nevím, kdes četla, Eliško, že nejedl a nepil, ale díval jsem se do různých překladů a tam je psáno jenom, že se postil. Pokud se přidává, že kromě jídla si odřekl pití, tak stará zásada je, že „aqua ieiunium non destruit“, to znamená „voda půst neruší“. Tím „nepít“ se myslí jiné buď posilující nebo opojné nápoje. A v biblické mluvě je čtyřicítka vyjádřením dlouhé doby. Například i Izraelité putovali po poušti čtyřicet let.

Jsou vědecké knihy, které mluví o hranicích fyzických možnosti – „Člověk na pokraji svých sil“ a další. Nedýchat vydržíme pár minut, nepít až tři dny a nejist určitě několik týdnů. Je zajímavé, že sv. Maxmilián Kolbe umíral v „Bunkru smrti“ dvacet dní, aniž by co jedl a pil, a pak jej usmrtili fenolftalejnou injekcí, protože umíral příliš dlouho. Mnozí fakiři nebo jogíni dokázali zpomalit své fyziologické funkce na velmi pomalé cykly a vydrželi velmi dlouho nejíst a nepít. Můžeme to chápat v Písmu svatém symbolicky, protože evangelista chce upozornit na příklad našeho Pána, abychom ovládali své základní pudy, ale nemusíme si myslet, že by toto Pán Ježíš nedokázal. Určitě uměl ovládat své fyzické tělo mnohé lépe, než to umíme my, a chtěl nás svým příkladem vyzvat k následování.

otec Emil

Kalendárium duben 2005

3. 4. 2. neděle velikonoční
4. 4. Slavnost Zvěstování Páně *
10. 4. 3. neděle velikonoční
17. 4. 4. neděle velikonoční
23. 4. Svátek sv. Vojtěcha *
24. 4. 5. neděle velikonoční
29. 4. Svátek sv. Kateřiny Sienské
1. 5. 6. neděle velikonoční

* významné svátky a události
pro Salesiánskou rodinu

Co, kdy, kde?

KLUB MAMINEK

5. 4. Povídání o Thajsku
19. 4. Zdobení textilu tiskátku

MODLETE SE ZA SVATÉHO OTCE

V době vydání Farničku, jak jistě víte, se velice zhoršil zdravotní stav Svatého otce Jana Pavla II. Proto Vás prosíme, abyste se připojili k věřícím z celého světa, kteří se za Svatého otce modlí.

INFORMACE O XX. SVĚTOVÉM SETKÁNÍ MLÁDEŽE, KTERÉ SE USKUTEČNÍ VE DNECH 16. – 21. 8. V KOLÍNĚ NAD RÝNEM

Motto: „Přišli jsme se mu poklonit...“ (Mt 2,2)

Pozvání Svatého otce, které přednesl 6. ledna tohoto roku:

„*Přišli jsme se mu poklonit.*‘ Tato slova mudrců, která jsme slyšeli v dnešním evangeliu, jsou tématem nadcházejícího světového dne mládeže, který se bude konat v srpnu v Kolíně nad Rýnem. Vybízím mladé Německa a jejich vrstevníky z celého světa, aby se duchovně vydali na cestu na toto důležité setkání, aby jako mudrcové z východu objevili v Kristu tvář Boha.“

CENA SETKÁNÍ (DOPRAVA, UBYTOVÁNÍ, STRAVA)

- při pobytu v německé diecézi (11 dní) – **5 800,- Kč**
- pouze program v Kolíně (7 dní) – **5 700,- Kč**
- jako člen přípravného týmu – **5 200,- Kč**
- k této ceně každý zaplatí při odjezdu 10 EURO do fondu solidarity

Přihlásit se a zaplatit je třeba **do 20. května 2005**. Kdo by se přihlásil později, platil by o 400,- Kč více a pravděpodobně by byl ubytován mimo českou skupinu.

Na program budou mše svaté, modlitby a přednášky zajímavých osobností, ale i pouť nebo sportovní aktivity. Pokud to bude možné, mládež navštíví i Svatý otec.

Více informací naleznete na internetové adrese **www.kolin2005.signaly.cz**.

Doplňovačka na duben

Kdysi se říkávalo: Kdo v neděli... (dokončení v tajence)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K

- 1) zcizená
- 2) ruská mince
- 3) mladí kněží
- 4) kněžský límeček
- 5) učitelé (hovorově)
- 6) poutní místo u Olomouce
- 7) množství
- 8) pomalu běžeti
- 9) kroužek

- 10) zámecká místnost
- 11) Tylovo jméno
- 12) tělocvičené nářadí
- 13) druh mrkve
- 14) kovářovo nářadí
- 15) křtěná osoba
- 16) město nad Vltavou
- 17) druh pečiva

Minulá tajenka zněla: Veselé Velikonoce. *připravil František Zálaha*

Omluva: Také do našeho Farníčku někdy zabloudí chybička. Bohužel jsme Vám v minulém čísle trochu zkomplikovali luštění velikonoční křížovky. Nebyla totiž dostatečně vyznačena pole, která skrývala tajenku. Ještě jednou se za to omlouváme a kdo na to nepřišel sám, ten může tajenku najít v úhlopříčných polích zleva (odshora) doprava (dolů). Budeme se samozřejmě snažit, aby takových chyb bylo co nejméně, ale pokud cokoliv najdete, věříme, že budete k naší snaze shovívaví... Za pochopení Vám děkuje redakce Farníčku.

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně, určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.

Redakční rada: P. Emil Matusů, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec, Pavel Osoha ml., Petr Popelka.

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystfar.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce.

Vyšlo 2. 4. 2005 v nákladu 230 ks.